

'In Ongenade' blijft wat afstandelijk

■ TONEEL

Is het omdat hij al zo lang in Duitsland aan het werk is? Is het toneel daar nu eenmaal traditioneler? Slechts gericht op het rechttoe rechtaan vertellen van een verhaal? De Vlaamse theatermaker Luk Perceval maakt bij Toneelgroep Amsterdam na zes jaar zijn rentree aan het Nederlandse toneel met een bewerking van J.M. Coetzee's roman *In Ongenade*.

Over de hele speelvlak verspreid staan tientallen levens-echte zwarte poppen. Mannen, vrouwen, kinderen en zelfs honden. Ze zijn allemaal verschillend, met oog voor detail aangekleed.

Een veelbelovend toneelbeeld waarbij je al voor aanvang van de voorstelling je fan-

• Scène uit 'In ongenade', met Sergio Hasselbaink, Djamila Landbrug en Felix Burselson.

FOTO: JAN VERSWEYVELD

tasie de vrije loop kunt laten.

Maar dat is natuurlijk niet de bedoeling. Hier moet het controversiële, indringende verhaal van *In Ongenade* verteld worden. Over de 52-jarige professor David Lurie (Gijs Scholten van Aschat) die na een affaire met een studente de universiteit en zijn oude leventje vaarwel zegt en zijn toevlucht zoekt bij zijn enige dochter Lucy (Janni Goslinga). Zij runt in de heuvels van de Oostkaap een boerderij. Hier volgt een confrontatie met de harde werkelijkheid van zijn eigen land, Zuid-Afrika, wanneer hij samen met zijn dochter het slachtoffer wordt van een gewelddadige overval.

Luisterboek

Dat hele verhaal brengt Perceval inderdaad keurig van a tot z. Tenminste, dat doen zijn acteurs. Met name Gijs Scholten van Aschat, die voortdurend de centrale figuur op het toneel is, heeft er een zware klus aan, al klaart hij die niet-

temin vakkundig. Maar de spelers vertellen het verhaal en omschrijven vooral de handelingen van hun personages. Ze lijken zich soms slechts door hun gesproken teksten te onderscheiden van de poppen op het toneel. Het is daardoor, zeker in het begin, alsof je naar een luisterboek met plaatjes zit te kijken.

Die speelwijze scheidt afstand en dat belet Scholten van

Aschat daadwerkelijk een lans te breken voor de toch al niet sympathieke Lurie, die is vastgeroest in zijn eigen gedachten en gewoontes. Ook de andere personages krijgen onvoldoende de kans om je daadwerkelijk het verhaal in te zeggen. Het is dat Perceval bij Toneelgroep Amsterdam zeer goede acteurs in bruikleen heeft die deze voorstelling naar een hoger niveau weten te tillen, maar het had zoveel spannender gekund.

Esther Kleuver

Speellijst: www.toneelgroepamsterdam.nl ★★☆☆☆

*Toneel
vol met
zwarte
poppen*